

PRO BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

Poznej podle obrázků lidové písničky.

(nápověda: okýnkem, kočka, skákal, leze, pes, běží, pod naším, liška)

PRO STARŠÍ

Slavnost _____ je jedním z velkých svátků křesťanského kalendáře a připomíná výstup Ježíše Krista na nebesa čtyřicet dní po jeho vzkříšení. Slavnost připadá vždy na čtvrtek, avšak v některých oblastech se slaví až následující neděli (na kterou jinak připadá 7. neděle velikonoční). Svátkem jako takovým začíná devítidenní období před Letnicemi, tedy slavností Soslání Ducha svatého.

A1	B1	A1	D2	B2	D2	C1	D4	A3	A4
B3	B4	D2	A1	D3	B4	C2	A1	C3	

KLÍČ	1	2	3	4
A	N	I	T	O
B	A	B	U	P
C	V	Á	Ě	W
D	Z	E	Í	S

Klára Špunt Zelinková

8

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE SV. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

„Musíme přinést evangelium života do srdce každého muže a ženy,
aby tak proniklo do všech částí světa.“

(Jan Pavel II)

Úvodní slovo

Kouzlo nechtěného mohli zažít účastníci slavnosti blahorečení Jana Pavla II. v Římě, nemající už šanci překročit řeku Tiberu, od níž hradba převážně polských poutníků stála až k samému svatopetrskému náměstí. Pokud tedy využili možnosti sledovat obřady na velkoplošné obrazovce u baziliky sv. Jana v Lateránu, měli zvláštní zážitek: Na témže náměstí z druhé strany baziliky totiž každoročně organizuje svou prvomájovou demonstraci komunistická strana Itálie.

Tak bylo možné pozorovat, že tyhle dva světy v onu chvíli dělilo víc než jen sama stavba monumentální baziliky. Nešlo jen nesouměřitelnost decibelů či zásadní odlišnost účastníků co do vnější vizáže (na demonstraci si dali sraz snad všichni extrémisté z celé Itálie). Nápadná byla hlavně různost vizí, k nimž se upínaly pohledy obou shromáždění. Na jedné straně co nejagresivnější „tady a hned!“ – na druhé, jakoby spíše plaché, „jednou a tam“. Mimoděk se člověku vnucovalo ono starozákonné: „Nebude křičet, nebude hlučet, nedá se slyšet na ulicích ...“ (Iz 42,2)

Kde se v tu chvíli člověk cítil lépe, vám jistě nemusím prozrazovat. Přál bych i vám někdy prožít tak autentickou radost z toho, že slávu Božího království si nemusíme vydupat a „vyhulákat“!

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• Upozorňujeme, že v souvislosti s konáním Noci kostelů v **pátek 27. května 2011** v našem kostele **odpadá večerní mše svatá** v 17:30 hodin!

• Dále v téže souvislosti **prosíme farníky, kteří by byli ochotni pomoci** při organizaci této akce, aby se co nejdříve přihlásili v sakristii.

• Pokud by ještě někdo chtěl **finančně přispět účastníkům Světového setkání mládeže se Svatým otcem MADRID 2011**, prosíme, aby svůj dar předal či poslal nejpozději do 31. května 2011.

• **Zájemci o příspěvek na cestu na setkání mládeže MADRID 2011** z řad mladých věřících z naší farnosti nechť se přihlásí osobně u P. Vrbackého do 15. června 2011.

• V **neděli 19. června 2011** při mši svaté v 9 hodin přistoupí děti

z naší farnosti **poprvé ke svatému přijímání**. O den dříve, v sobotu 18. června v 8 hodin, budou poprvé slavit svátost smíření.

• V těchto dnech je možno se přihlásit do dalšího ročníku kurzu „**Živá teologie – spirituální dimenze člověka**“, organizovaného v rámci Univerzity třetího věku Masarykovy univerzity. Přednášky se konají v nadcházejícím akademickém roce vždy v pátek od 16 hodin v budově FSS MU v Brně, Joštova 10. Podrobnější informace jsou ve vývěskách.

Na cestě nejsou

Na cestě nejsou

nikdy sami
stopy poutníků

Jak siluety patníků
stojí rady otců
pomoc přátel
a mámino držení za ruku

Na cestě není
výheň k nesnesení
ale občas i velikonoční neděle

To když vlahý stín
svými křídly
vrhají andělé

Radovan Voříšek

POVÍDKA

„Á, Ondra už je tady,“ usměje se v pátek ráno paní učitelka, když vejde do třídy. „Škoda, žes byl tento týden nemocný, vyráběli jsme modely hradů na výstavu a ty by sis možná troufl i na Karlštejn, do kterého se nikomu nechtělo. No, ale výstava začíná už v pondělí ráno a to se nedá stihnout.“ Ondrovi zasvítí oči: „Nebojte, paní učitelko. JÁ to stihnu!“ „Inu, když ti někdo pomůže, tak se to může podařit,“ paní učitelce se důraz na slovíčku JÁ zdá trochu přehnaný. „Opravdu ti musí někdo pomoci, sám to nezvládneš.“ Ale Ondra si myslí svoje. Konečně zvoní. Hned se k němu přitočí Martin, jeho nejlepší kamarád. „Pomůžu ti, chceš?“ „Ne, fakt nepotřebuju,“ zní mrzutá odpověď. „Mohl bych třeba něco vystříhovat nebo přidržet.“ „Ale já to chci udělat sám, žádnou pomoc nechci! Je to tak těžký pochopit?!“ křikne Ondra, nahodí batoh a práskne dveřmi od třídy.

V pátek odpoledne ho čekají ještě housličky, nauka a trénink. Obvykle se tam těší, ale dneska se nemůže dočkat konce. Letí domů jako vítr, ale jen co odemkne dveře, dobrá nálada je pryč. Slyší hlas babičky, na kterou se obvykle taky těší, ale dnes není obvykle. No co, mám celou sobotu a ještě nedělní odpoledne, myslí si a snaží se, aby jeho „Ahoj babi,“ neznělo moc otráveně.

Ráno se s chutí pouští do práce. Strihá, skládá a hned vidí, že tohle nebude jen tak. Zhltně oběd a začíná lepit. Jednotlivé kousky jsou malinké, práce se mu nedaří. Kdyby mi to tak někdo přidržel! Ruce se mu už třesou a částky se míhají před očima. Má chuť všechno zmačkat a vyhodit. Když se večer táta s mámou vrací z návštěvy, najdou Ondru se slzami v očích. „Tak zavolej Martinovi, ať ti pomůže,“ radí situace neznalá maminka. Martinovi! Po tom co mu řekl! „On asi nebude mít čas,“ snaží se vymluvit Ondra, ale mamka už mu strká do ruky mobil. „Aspoň to zkus.“ Ondra do telefonu rozpačitě koktá a s napětím čeká na odpověď. Po chvíli ticha, která se zdá být nekonečná, se ozve Martinův hlas. „Jasně, zítra odpoledne přijdu.“ Ondra úplně zrudl zahanbením i radostí – ještě že ho Martin nevidí. „Dík, seš fakt kamarád. A promiň mi ten včerejšek.“ „To nic, tak zítra po obědě, těším se.“

Nedělní odpoledne se klukům vydařilo. Byla to fuška, ale v osm večer stojí na stole Karlštejn snad ještě hezčí než ve skutečnosti. Martin přijímá díky s klaněním jako nějaká primadona. Když za ním klapnou dveře, Ondra ještě z počítače vyjede štítek se jmény: Ondřej Dostál a Martin Klimeš. Chvilku na něj kouká, pak jej zmačká a hodí do koše. Na novém štítku, který přikládá do krabice, kam přeoopatrně uložili model, stojí: Martin Klimeš a Ondřej Dostál.

Marie Sojka Veselá

A pak si každá skupinka vylosovala úryvek z Písma, který se týkal křtu. Na něho jsme měli vymyslet přímluvu.

Poté jsme se znovu vydali na cestu. Třetí zastavení bylo u klád. Nám dětem byl připraven speciální úkol. Rozdali nám kytičky a ty nám pomohli nalepit na papír, v jehož středu byl obrázek Panny Marie Svatotomské. Poté, co se dospělí pomodlili růženec, tak dostali další kytičky oni, pro které jsme pak běhali a znova je nalepovali. Po dosažení cíle se konala mše. Po ní pro nás bylo připraveno občerstvení a hry.

Bára, Magdalenka a Anežka Babákovy

Líbilo se

Stárneme, ale neztrácíme smysl pro humor

Kniha Guy Gilberta „**Buďte světlem**“ nám pomáhá přijímat dary stáří s úsměvem i s vděčností. Následující úryvek je spíše úsměvný.

SPIRITUALITA STÁŘÍ

Roh mé ulice je dvakrát tak daleko než předtím a ještě přidali stoupání, kterého jsem si nikdy předtím nevšiml.

Musel jsem přestat dobíhat autobus, protože se rozjíždí dvakrát rychleji než dřív.

A na schodištích se dneska dělají vyšší stupně a v zimě topení topí mnohem hůř než dřív.

Všimli jste si, že se noviny začaly tisknout mnohem menšími písmenky?

A vůbec nemá cenu říkat dneska lidem, ať mluví zřetelněji. Dneska všichni mluví tak potichu, že člověk skoro ničemu nerozumí.

Na druhé straně lidi mého věku vypadají mnohem starší než já.

Tuhle jsem potkal jednu starou známou. Tak strašně zestárla, že mě ani nepoznala!

O tomhle všem jsem přemýšlel, když jsem byl ráno v koupelně: **Dneska už se nedělají tak kvalitní zrcadla jako před 40 lety.**

Úryvek vybrala Marie Sojka Veselá

Víkend rodin s malými dětmi

Král 2,3: „Dbej na to, co ti svěřil Hospodin, tvůj Bůh.“

Náš partner a děti jsou nám svěřeni od Boha. On chce být uprostřed naší rodiny trvale přítomen a sdílet s námi vše, co prožíváme. Vnímáme tuto Jeho přítomnost, nebo ji ztrácíme v návalu každodenních povinností? Máme dbát na ty, které nám Bůh svěřil a spolu s nimi kráčet k Němu. Jdeme dobře? Nasloucháme Bohu? Ptáme se Ho, kudy máme jít? Jak zaslechnout Boží hlas a stát se tak „prorokem“ ve své rodině?

24. - 26. června 2011 zve komunita Emmanuel na **Víkend rodin s malými dětmi**. Podrobnosti naleznete na www.emmanuel.cz. Víkend je určen pro rodiny s dětmi do 12 let.

*Za komunitu Emmanuel
PhDr. Ivo Sperát*

Druhá tomáškovská

OLDIES PARTY

- **kdy:** pátek 3. června 2011 v 19:00 hod.
- **kde:** Svatovavřínecký dvůr v Řečkovících (vedle kostela), Palackého nám. 9 (www.tukan.cz)

- **co:** písničky z našeho či vašeho mládí k tanci i poslechu, malé pohoštění - uzené koleno, obložené mísy. *Kdo si co vypije, to si aj zaplatí.*

- **vstupné:** 100 Kč u Anny Voříškové
- **dotazy:** tel. 774 624 212
voriskovaanna@seznam.cz
- *další podrobnosti budou na vývěsce*

Anna Voříšková

Seminář obnovy v Duchu Svatém

Na prohloubení víry

Duchu svatý, duše mé duše,
klaním se Ti;
osvěcuj mne, veď mne, posiluj mne
a utěšuj mne.
Říkej mi, co mám udělat,
a přikazuj mi, abych to udělal.
Slibuji, že se Ti podřídím ve všem,
oč mne požádáš, a že přijmu vše,
co se z Tvého dovolení bude dít.
Jen mi ukazuj, co je Tvá vůle.

kardinál Mercier

Seminář vznikl za totality z potřeby nahradit zakázaná duchovní cvičení. Letos je tomu 30 let, kdy s Boží pomocí nepřetržitě sloužíme tímto seminářem nejen laikům, ale také řeholnicím, řeholníkům a kněžím.

Seminář probíhá v místě působení komunity Emmanuel v domě sester Kongregace Dcer Božské Lásky.

Seminář v dnešní podobě má tři etapy:

1. Odstraňování překážek ve vztahu k osobnímu Bohu (falešné představy o Bohu, svázanosti), s následným smířením a vnitřním uzdravením.
2. Budování osobního vztahu k Bohu Trojjedinému: Otci, Synu a Duchu Svatému.
3. Příprava pro ty, kteří chtějí v církvi sloužit jako organizátoři modlitebních společenství, aktivně sloužit ve farnostech, podílet se na evangelizaci.

V semináři, který je zaměřen na prohloubení víry, se pravidelně střídá setkání nad duchovním tématem se setkáním v modlitebním společenství nad Božím Slovem. Proto se předpokládá, že účastník se modlí vlastními slovy nahlas v malém společenství. Spiritualita je obecná, zaměřená na život z milosti sv. křtu a ostatních svátostí.

Pro účastníky z Brna a blízkého okolí probíhá seminář od října do května každou středu od 18:30 do 21:00 hod. Pro mimobrněnské, tj. ze vzdálených míst, je setkání vždy v sobotu po 1. pátku v měsíci, od 9-14 hodin a celý seminář trvá téměř dva roky (přes prázdniny

seminář neprobíhá). Před zahájením semináře se s každým zájemcem setkáváme při osobním rozhovoru, abychom společně zvážili jeho účast v semináři. Má-li seminář přinést svůj užitek, nelze vynechat žádné setkání. Ve výjimečných případech (nečekané zdravotní krátkodobé potíže, nečekané události v rodině apod.) se takovou absencí snažíme účastníkům semináře doplnit, aby mohli pokračovat. Ale naše časové možnosti nejsou neomezené.

Když se ohlédneme za léty, co seminářem sloužíme, odhadujeme, že účastníků semináře bylo kolem 2 200. Vzdáváme Bohu díky, když nám účastníci svědčí o proměně svého života a my poznáváme, že naše služba má smysl. Předběžně je možné se přihlásit na adrese: **obnova@emmanuel.cz** nebo na **tel. č. 545 572 215** **od 8:00 do 11:00 hod.**

*Komunita Emmanuel
Ludvík Kolek a Luďka Koukalová
za tým spolupracovníků*

desku s portrétem Panny Marie Svatotomské jako prosby od rodičů, sourozenců i známých k Pánu Ježíši. Větší děti se pomodlily desátek svatého růžence a větší květy rovněž nalepily k portrétu Panny Marie. Tyto prosby byly potom položeny před oltář ve vranovském poutním kostele.

Cesta z Útěchova na Vranov uběhla v pohodě a všichni jsme se v pořádku dostali do kostela. Pozitivní je také to, že pro starší, kteří by cestu s obtížemi zvládali, odvezl na Vranov objednaný autobus. Dotvořilo to tak společenství farnosti od těch nejmenších až po ty nejstarší.

Vyvrcholením pouti byla mše svatá, při které jsme vyslechli povzbuzující slova pana faráře (jako vždy s kapkou humoru), zazpívali si s dětským sborem, přednesli prosby motivované úryvky z Písma, nad kterými jsme rozjímali při zastavení na cestě na Vranov a v hojném počtu přistoupili ke stolu Páně.

Třešničkou na dortu bylo potom občerstvení, které připravili ochotní farníci z přinesených darů jednotlivých poutníků. Těm, kteří se na tom podíleli, patří velké poděkování.

Začínali jsme těmi nejmenšími a těmi také letošní putování ukončíme. Tradiční program pro děti, soutěže s cenami a opékání špekáčků mělo znovu velký úspěch a vedlo i k získání nových kamarádů a kamarádek.

Helena a Zdenek Borkovcovi

FARNÍ POUŤ OČIMA DĚTÍ

Sraz na farní pouť byl jako každoročně v Útěchově. Když jsme se sešli, tak se čekalo jen na zavelení pana faráře k odchodu. Toho jsme se dočkali a vyrazili jsme. První zastavení na kraji lesa bylo spíše jenom organizační. Proběhlo zde rozdělení do skupinek, ale to se neobešlo bez legrace. O tu se postaral Jirka. Pan farář chtěl někoho velkého a on byl malý, tak si vylezl na koňa. I přesto se nestal vedoucím skupinky.

Po společné modlitbě jsme se vydali na cestu. Na druhém zastavení nám pan kaplan ukazoval voděodolnou Bibli (opravdu ji strčil do vody).

Farní pouť na Vranov

Než jsme se nadáli, je zase jeden rok pryč a před námi byla další tradiční pouť k Panně Marii Vranovské, jubilejní 10. Uběhl rok, a přesto naše poutní procesí znovu omládlo. S trochou nadsázky můžeme říci, že celé naše společenství přispívá k naplnění toho, co řekl Ježíš svým učedníkům: „Nechte maličkých přijít ke mně a nebraňte jim, neboť jejich je království nebeské.“ Je odpovědností nás všech, jaký dáváme nejen těm nejmenším, ale i těm větším příklad. Nejde o víře jen mluvit, ale musíme podle Písma svatého i žít.

Po krátkém čekání na opozdilce a povzbudivých slovech pana faráře jsme se v hojném počtu vydali na cestu. Pouť nebyla jen zbožné modlení a rozjímání, ale umožnila i dialog mezi

poutníky o všedních věcech, které nás trápí, nebo z kterých máme radost. Krásné bylo hlavně společenství těch nejmenších, kterým vůbec nescházela televize nebo počítač. Na jednom zastavení nám pan kaplan dokázal, že Písmo svaté je nezničitelné, o čemž svědčí i jeho zachování do dnešní doby. Vytažení různých citátů z Bible jednotlivými skupinkami, rozjímáním nad nimi a ponoření se do svatého růžence navodilo tu správnou atmosféru putování k Panně Marii. V tom jsme proti poslední pouti znovu kousek popošli na cestě k věčnosti.

Abychom i dětem ukázali, že Panna Maria je naší prostřednicí k Pánu Ježíši, dostaly děti papírové květiny, které nalepily na papírovou

Svěcení a primice

OZNAMUJEME VÁM, ŽE V SOBOTU
17. ZÁŘÍ 2011 V 11:00 HODIN
V KOSTELE PANNY MARIE POMOCNICE
KŘEŠTANŮ V BRNĚ-ŽABOVŘESKÁCH
PŘIJMEME

KNĚŽSKÉ A JÁHENSKE SVĚCENÍ

Z RUKOU OTCE BISKUPA KARLA HERBSTA, SDB.
SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA TUTO SLAVNOST.

PETR BOŠTÍK
ZÁMECKÉ NÁM. 71/9, 415 01 TEPLICE
PETR.BOŠTIK@ATLAS.CZ

PETR ZELINKA
KOBYLISKÉ NÁM. 1, 182 00 PRAHA 8
ZELINKAPETRSDB@GMAIL.COM

PETR KALAS
REVOLUČNÍ 98, 312 00 PLZEŇ
KALASP@ATLAS.CZ

VÁCLAV JIRÁČEK
PRAŽSKÁ 93, 370 04 ČESKÉ BUDĚJOVICE
VACLAV.JIRACEK@SEZNAM.CZ

Milí farníci, letos v červnu to bude deset let, co jsem se vydal cestou salesiánského povolání. Ze staré známé farnosti sv. Tomáše v Brně jsem se vydal do světa a postupně prošel několik míst.

Nejprve jsem byl rok ve zbožné vesničce Sebranice u Litomyšle v aspirantátu, pak jsem prožil rok intenzivního noviciátu v Praze-Dolních Počernicích.

Následovaly první dva roky studia teologie v Českých Budějovicích. Pak dvouletá pedagogická praxe v salesiánském středisku v Plzni, tříleté studium teologie v Turíně a nyní roční jáhenská služba v salesiánské farnosti Praha-Kobylisy.

Každé z těchto míst mě velmi obohatilo, v každém místě jsem potkal

dobré lidi a získal nové přátele, posílil a prohloubil svou víru a upevnil jsem se v rozhodnutí následovat Ježíše Krista jako řeholník a jako kněz.

Nyní bude toto desetileté období formace završeno kněžským svěcením, které se uskuteční v sobotu 17. září v salesiánském kostele Panny Marie Pomocnice v Brně-Žabovřeskách.

Na tuto slavnost jste srdečně zváni, stejně jako na primiční mši svatou, kterou budu sloužit den poté v našem kostele, v neděli 18. září v 11:00 hodin.

Jsem vděčný Bohu za dar povolání ke kněžství a děkuji ze srdce za vaše modlitby a podporu.

Petr Zelinka SDB

**SALESIANI
DĚJNA BOSKA**

PRIMIČNÍ MŠE SVATÉ
SLOUŽENÉ NOVĚ VYSVĚCENÝMI KNĚŽÍMI

PETR ZELINKA
NEDĚLE 18. ZÁŘÍ 2011 V 11:00 HODIN,
KOSTEL SV. TOMÁŠE V BRNĚ, MORAVSKÉ NÁM.

PETR KALAS
SOBOTA 24. ZÁŘÍ 2011 V 11:00 HODIN,
FARNÍ KOSTEL BOHUŇOV.

PETR BOŠTÍK
NEDĚLE 25. ZÁŘÍ 2011 VE 14:00 HODIN,
PORÍČÍ U LITOMYŠLE (U KULTURNÍHO DOMU).

Kdepak! Nabízí se prvotřídní ženská společnost, rozhovory téměř o všem a samozřejmě navazování nových vztahů.

Odbíjí poledne a já vstupuji do kuchyně provoněné upečenými koláčky. Jak jsem již zmiňovala, práce je tu dost, ale ne každému může vyhovovat jeho pozice.

A co já? Plně spokojena! Jelikož postavení, jakého se mi dostalo, nemá jen tak ledaskdo. I přesto je moje práce velice důležitá, neboť když se upeče nepovedený koláč, co potom? Na prodej se dát nemůže a vyhodit taky ne. Takže? Moje pusa pracuje nonstop, tj. nepřetržitě. Služím jako jeden velký pojídací kontejner.

A zatímco se vesele peče dál, dole v přízemí probíhá jarmark. Vyrábí se růžence, obrázky, ozdoby, svíčky a spousty dalších velikonočních serepetiček.

Napadlo vás, že rolka od toaletního papíru může zachránit jednomu černouškovi život? Zní to dost nepravděpodobně, že?! Ale hned vám to vysvětlím.

Po použití celého toaletního papíru nám zbude, jak všichni víme, rolka. Ta se oblepí bílou vatou a doprostřed se přilepí obrys ovčí hlavy. Po zkontrolování, že celý stůl není počmáraný od pastelky a to, co vaše dítě líže, že je lízátko a ne lepidlo, by mělo vzniknout cosi jako „držátko na vajíčko“. A že to je jakási spleená hrůza, co nic neudrží nebo naopak, že nejde rozpoznat ovce od medvěda? To nevadí! Lidé si tyto výrobky nekupují proto, že by se jim líbily, ale aby pomohli černouškům v Africe, přeci! No, co bychom pro ně neudělali, že?!

Samozřejmě, než tento článek ukončím, nesmím zapomenout zmínit, že příští rok se tato akce bude pořádat také a každý, kdo se zúčastní, má náš velký obdiv! A jako bonus také připomínám, že nikdo nevíme, kdo se dostane k práci hlavního pojídače a likvidače nepovedených koláčků ... ovšem pokud máte silnou cukrovku, tak naše kuchařky jistě ocení i běžnou pomoc jako pečení a maštění.

Veronika Zukalová

Pečení koláčků a jarmark

Aneb: Jak si nacpat břicho a vytvořit něco pro černoušky

Je krásný letní sobotní den, 10 hodin ráno ... den jako jiný, ničím zajímavější než ostatní dny ... Někdo ještě spí, jiní snídají, někteří si čistí zoubky. Ale pak jsou taky tací, kteří již vzorně stojí ve farní kuchyni a hnětou těsto, mažou plechy nebo míchají tvaroh. Ptáte se, co to je za bláznů? Jasná odpověď. Dnes,

v sobotu 16. 4. 2011 probíhá dobrovolná akce „pečení koláčků pro misie“!

Máte špatné svědomí, nevíte co dělat, či snad jen chcete někomu pomoci? Jestli ano, tak v tomto případě je tato akce pro vás jako dělaná. Ale nemyslete si, že budete jen namáčet koláče do drobenky, potírat vajíčkem nebo vázat do celofánu!

Nové literární dílo Josefa Ratzingera

Benedikta XVI

Benedikt XVI. Vydal v roce 2007 I. díl svého díla „Ježíš z Nazaretu“ zahrnující veřejný život Krista a v únoru 2011 vyšel II. díl zahrnující vyprávění evangelia od vjezdu do Jeruzaléma až po zmrtvýchvstání. Jednotlivé kapitoly tohoto II. dílu jsou:

1. Vjezd do Jeruzaléma a vyčištění chrámu
2. Ježíšova eschatologická řeč
3. Umývání nohou
4. Velekněžská modlitba
5. Poslední večeře
6. Getsemany
7. Soud s Ježíšem
8. Ukřižování a uložení do hrobu
9. Ježíš vstal z mrtvých

Výhled: Vstoupil na nebesa. Sedí po pravici Otce a přijde ve slávě.

Vybrali jsme úryvek z 9. kapitoly: „**Ježíšovo vzkříšení z mrtvých**“

„A jestliže Kristus nevstal, marné je naše kázání, marná je naše víra. Pak ovšem my vypadáme jako lživí svědci o Bohu ... protože jsme proti Bohu svědčili, že Krista vzkřísil“ (1 Kor 15, 14 nn). Těmito slovy svatý Pavel zcela drasticky ukázal jakou důležitost má víra ve zmrtvýchvstání

Ježíše Krista pro křesťanské poslání jako celek: Je jejím základem. Křesťanská víra stojí a padá s pravdou svědectví, že Kristus vstal z mrtvých.

Proto je nutné zvláště dobře naslouchat svědectví o vzkříšení z Nového zákona. Tu ovšem musím na prvním místě sdělit, že nám, z historického hlediska, toto svědectví jde vstříc ve zvláště složité formě a vyvolává mnoho otázek.

... ..

Kdyby se při Ježíšově vzkříšení jednalo pouze o nějakou oživenou mrtvolu, tak by se nás to netýkalo. Pak by to nebylo důležitější, než je oživení klinicky mrtvého díky umění lékařů. Zázrak nějaké oživené mrtvolky by jen říkal, že Ježíšovo vzkříšení je totéž, co bylo vzkříšení mládence z Naimu (Lk 7, 11-17), Jairovy dcery (Mk 5, 22 35-43) nebo Lazara (Jan 11, 1-44). Po delší nebo kratší době se tito vrátili do svého dřívějšího života, aby pak později definitivně zemřeli.

Novozákonní svědectví nepřipouštějí žádnou pochybnost o tom, že se událo vzkříšení, a ne něco docela jiného. Ježíšovo vzkříšení bylo zmrtvýchvstání „Syna člověka“ vstupem do docela nového způsobu života, totiž do života, který není podroben zákonu „zemři a staň se“, nýbrž, že stojí mimo toho. Je to život, který otevřel nový rozměr lidského bytí. Proto není zmrtvýchvstání Ježíše nějaká ojedinělá událost, kterou

bychom mohli nechat tak jak je a jež patří jen do minulosti, nýbrž je to „mutační skok“ (abychom toto jistě mylně pochopené slovo použili jako analogii). V Ježíšově vzkříšení se dosáhlo nové možnosti lidského bytí, které se týká všech a budoucnosti, otevírá nový způsob budoucnosti pro lidi.

... ..

Tak Pavel plným právem nerozlučně spojil vzkříšení křesťanů se zmrtvýchvstáním Krista: „Jestliže tedy mrtví nevstávají, ani Kristus nevstal ... Ale Kristus z mrtvých vstal, a to jako první z těch, kteří zesnuli“ (1 Kor 15, 16-20). Zmrtvýchvstání Krista je buď všeobecná událost nebo není, říká nám Pavel. A jenom tehdy, jestliže ji chápeme jako univerzální událost, jsme na cestě vůbec správně pochopit svědectví Nového zákona o zmrtvýchvstání.

Z toho se chápe zvláštnost tohoto svědectví v Novém zákoně. Ježíš se nevrátil do normálního lidského života tohoto světa jako Lazar a jiní, které Ježíš vzkřísil. Vstoupil do jiného, nového života – do Boží dálky a odtud se zjevuje Svým.

Toto se stalo také pro učedníky a oni se s tím museli pomalu vypořádat. Židovská víra znala sice vzkříšení z mrtvých na konci časů. Nový život byl spojován se vznikem nového světa a byl zcela

pochopitelný. Existuje-li nový svět, tak také existuje nový způsob života. Ale zmrtvýchvstání do konečného a dovnitř jinakého v nadále existujícím starém světě se nepředpokládalo, a proto také nebylo pochopitelné. Proto také příslib vzkříšení nejprve zůstal pro učedníky nepochopitelný.

Proces, jak se stávali věřícími, probíhal analogicky s případem Kříže. Na ukřižovaného Mesiáše nikdo nepomyslel. Nyní tento fakt byl zde, a bylo nutné nově číst Bibli právě od tohoto fakta. Nové čtení Písma mohlo ovšem začít teprve po zmrtvýchvstání, protože teprve skrze ně byl Ježíš ověřen jako Boží vyslanec. Nyní se musel hledat v Písmu jak kříž, tak zmrtvýchvstání, nově je chápat a tím dojít k víře v Ježíše, Božího Syna.

*Přeložil P. Josef Koláček SJ
Z archivu PhDr. Jana Weinbergera*

Slovo nemocným

„Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné.“

Žalm 106,1

Mnoha lidem působí velké potíže, když jsou ve vyšším věku a pozorují život svých dospělých dětí a lidí, že žijí zcela jinak, než si oni přejí, a že se jejich víra v Boha z jejich života vytratila. Dělají si výčitky,

přemýšlí o tom, kde udělali chybu, co měli ve svém vztahu ke svým dětem dělat jinak. Neuvědomují si, že posuzují nynější situaci na základě vědomostí a zkušeností, které mají dnes a zapomínají na to, že je kdysi neměli a že tehdy dělali všechno podle svého svědomí a byli přesvědčeni, že jednají dobře. Nemůžeme události minulého života posuzovat na základě současných vědomostí, ale musíme se na ně dívat tak, jak jsme je viděli tehdy.

Když si dnes uvědomíme chyby, které jsme udělali kdysi v minulosti, musíme s důvěrou spoléhat na Boží milosrdenství. Dnes už nemůžeme předat víru svým dospělým dětem, ale můžeme se s důvěrou za ně modlit a vyprošovat jim všechno, co v této chvíli potřebují, a hlavně na ně působit svým živým příkladem, který je účinnější než mnoho slov. Nesmíme zapomínat, že u Boha je stálá přítomnost a že u něj není nikdy pozdě. A můžeme si vzpomenout na zločince na kříži, který si uvědomil špatnost svého života krátce před svou smrtí, litoval všeho, prosil o odpuštění a byl zachráněný. Není rozumné opovážlivě spoléhat na Boží milosrdenství, ale je správné v ně doufat za všech okolností, i když se všechno zdá být ztracené. Tam, kde jsou lidé bezradní, má Bůh dost možností všechno změnit tak, aby to lidem prospělo.

Takovou naději na Boží milosrdenství máme předávat lidem, kteří jsou naplněni strachem o své děti a bojí se toho, co je v budoucnosti čeká. Taková naděje má pro ně větší cenu než hmotná pomoc. K tomu, aby byl člověk schopen takovou naději druhým lidem předávat je nutné, aby ji měl ve své duši a aby ovlivňovala celý jeho život. Tuto naději člověk nezíská ze dne na den, ale musí ji získávat postupně svými zkušenostmi a také si ji musí vyprošovat svými modlitbami.

Nikdo není uchráněn zkoušek své důvěry, proto nikdo neví, jak se sám bude chovat, když bude vystaven velkým zkouškám, a proto musíme být shovívaví, když se stýkáme s lidmi, kteří zkoušky prožívají a klesají pod nimi. Svým přístupem k nim jim můžeme hodně prospět a usnadnit jim se vším se vyrovnat. Když nebudeme spoléhat jen na sebe, ale i na Boží pomoc a Boží působení v duších lidí, podaří se nám prožívat správně náš vlastní život a prospívat i druhým lidem.

o. J. Šik